

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

09 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Cobzac Elena

Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Bordian Rodion* în numele inculpaților Abda Bilal și Asla Said, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Abda Bilal xxxxxx, născut la xxxxxx, originar -
xxxxxx, și

Asla Said xxxxxx, născut la xxxxxx, originar -
xxxxxxx.

Termenii de examinare:

Prima instanță: 10.01.2020 – 25.05.2020;

Instanța de apel: 15.01.2021 – 13.09.2021;

Instanța de recurs: 07.12.2021 – 09.03.2022.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor cauzei penale,
Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 25 mai 2020, *Abda Bilal* și *Asla Said* au fost recunoscuți vinovați în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2), lit. b) Cod penal și în baza acestei Legi cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, au fost condamnați la pedeapsa sub formă de amendă în mărime de **2 500** (două mii cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie sumă de 125 000 (una sută douăzeci și cinci mii) lei, pentru fiecare.

A fost dispusă menținerea sechestrului aplicat prin Încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 18.12.2019, asupra mijloacelor bănești în sumă de **2600** (două mii șase sute) euro, transmiși spre păstrare Serviciului Fiscal de Stat, în vederea garantării executării pedepsei cu amenda.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Prin încheierea Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 mai 2020, prima instanță a dispus înlăturarea omisiunii din sentința pronunțată la 25 mai 2020, cu adăugarea sintagmei: „*Se respinge cererea procurorului cu privire la expulzarea condamnaților Abda Bilal și Asla Said, ca neîntemeiată*”.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Abda Bilal, acționând de comun acord și cu intenție directă în interesul lui **Asla Said**, care era cercetat penal și avea statut de bănuț în cauza penală nr. 2019670008, pornită la 29.01.2019 de către Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, în temeiul unei bănuțeli rezonabile privind săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.217¹ alin.(4), lit.b) și d) Cod penal, la data de 04.11.2019, în intervalul orelor 13:00-17:30, aflându-se în municipiul Chișinău, în incinta Centrului Comercial și Agreement „Malldova”, amplasat în mun. Chișinău, str.Arborilor 21, a oferit și dat mijloace financiare în sumă de 1300 euro, transmise în prealabil de către Asla Said, lui Abda Bilal, în mun. Chișinău, în adiacentul blocului locativ amplasat pe str. xxxxx, adică în preajma domiciliului primului, care conform ratei de schimb a BNM la data săvârșirii faptei prejudiciabile constituia suma de 25389 lei, investigatorului sub acoperire cu date cifrate, perceput de către Abda Bilal drept persoană publică din cadrul Biroului Migrație și Azil, care în virtutea atribuțiilor funcționale și de serviciu ar avea influență asupra membrilor grupului de urmărire penală pe cauza penală nr. 2019670008, precum și persoanelor publice din cadrul Biroului de Migrație și Azil și din alte organe de drept implicate în documentarea cazului, pentru a-i face să îndeplinească anumite acțiuni în exercitarea atribuțiilor procesual-penale și administrative, și anume, scoaterea de sub urmărire penală a lui Asla Said, restituirea bunurilor sale ridicate în cadrul percheziției corporale și domiciliului din data de 31.10.2019, inclusiv prevenirea riscului ca ultimul în cazul în care va fi recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii de circulație ilicită de droguri să nu fie expulzat de pe teritoriul Republicii Moldova.

Astfel, acțiunile lui Abda Bilal și Asla Said au fost încadrate juridic în baza art.326 alin.(2), lit.b) Cod penal, după indicii calificativi – „oferirea și darea de bani unei persoane, care susține că are influență asupra unor persoane publice pentru a-i face să îndeplinească unele acțiuni în exercitarea funcției lor și să nu îndeplinească alte acțiuni în exercitarea funcțiilor lor, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane”.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Timofti-Rusanovscaia Tatiana, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță și a interzice în baza prevederilor art. 105 Cod penal, rămânerea pe teritoriul Republicii Moldova a lui Abda Bilal și Asla Said, cu dispunerea expulzării acestora.

3.1. În motivarea apelului declarat, procurorul a menționat că:

- infracțiunea comisă reprezintă în esență un act de corupție, ce are un impact negativ asupra Statului care le-a acordat permis de ședere și posibilitatea de a-și face studiile;

- în privința lui Abda Bilal și Asla Said, urmează de aplicat institutul expulzării, în scopul înlăturării unor stări de pericol generatoare de fapte prevăzute de legea penală, care ar putea fi săvârșite de către aceștia. A susținut că a luat în considerație dreptul la viață privată, care poate invalida legalitatea măsurii expulzării, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că, Abda Bilal și Asla Said dețin cetățenia altui stat - Israel, nu sunt căsătoriți

cu un cetățean al Republicii Moldova, nu au copii și nu au înfiat copii care sunt cetățeni ai Republicii Moldova, nu au un loc permanent stabil de trai pe teritoriul statului și nu au surse de întreținere, astfel relevându-se o lipsă de legătură serioasă dintre Abda Bilal și Asla Said și locul de realizare a justiției.

3.2. Prin cererea de apel suplimentară depusă de procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Timofti-Rusanovscaia Tatiana, a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a dispus a trece în proprietatea statului telefonul mobil de model „Iphone”, cu numărul de IMEI xxxxx și cartela SIM xxxxx, ridicate în cadrul reținerii de la Abda Bilal Fauzi, ca bunuri utilizate pentru săvârșirea infracțiunii.

În susținerea apelului suplimentar a menționat că:

- la 04 noiembrie 2019, în rezultatul reținerii lui Abda Bilal, de la acesta a fost ridicat telefonul mobil de model „Iphone”, cu numărul de IMEI: xxxxx” și cartela SIM xxxxx, care la 11 decembrie 2019, a fost recunoscut în calitate de corp delict. Urmare a examinării cauzei s-a stabilit că, în telefonul mobil, în mapa poze, se conțin mai multe fotografii exprimate în acte procedurale din cauza penală nr.2019670008, emise în privința învinutului Asla Said. Anume cauză penală investigată de Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, unde Asla Said avea statut de bănuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (4), lit. lit. b) și d) Cod penal. Iar Abda Bilal prin sentința din 25 mai 2020, a fost condamnat pentru faptul că a oferit și a transmis mijloace financiare în sumă de 1300 Euro, către Asla Said, în interesul ultimului, și anume pentru a-l scoate de sub urmărire penală pe cauza penală nr. 2019670008;

- din examinarea corpului delict (telefonului mobil) s-a mai stabilit convorbiri între Abda Bilal și utilizatorul cu numărul de telefon + xxxxxx, care aparține martorului Sergiu Ionel. În care ultimul a fost contactat de către Abda Bilal cu scopul de a rezolva pozitiv situația pe dosarul penal în care Asla Said, avea calitate de bănuit. Apelurile efectuate încep și se termină la 04.11.2019, data comiterii infracțiunii de „*trafic de influență*”. Apelurile efectuate/primate și pierdute, care reprezintă interes pentru cauza penală, și care au fost efectuate în perioada de timp 14:58, 15:16, 15:40, 16:06, 16:17, 16:18 și 17:23.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2021, cererea de apel declarată de către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Timofti-Rusanovscaia Tatiana, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 25 mai 2020, a fost admisă, casând parțial sentința și total încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28 mai 2020, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost dispus:

Interzicerea rămânerii a lui Abda Bilal Fauzi și a lui Asla Said Munir pe teritoriul Republicii Moldova, cu expulzarea acestora.

Confiscarea de la Abda Bilal Fauzi, în beneficiul Statului, telefonul mobil de model „Iphone”, cu nr. IMEI: xxxxx și cartela SIM xxxxx, ridicate la 04.11.2019, ca bunuri utilizate la săvârșirea infracțiunii.

În rest, dispozițiile sentinței, au fost menținute fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise instanța de apel a menționat că, prima instanța cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpaților Abda Bilal Fauzi și Asla Said Munir, încadrarea juridică corespunzătoare, și anume în baza art. 326 alin.(2), lit. b) Cod penal – *„oferirea și darea de bani prin mijlocitor unei persoane care susține că are influență asupra unor persoane publice pentru a-i face să îndeplinească unele acțiuni în exercitarea funcției lor și să nu îndeplinească alte acțiuni în exercitarea funcțiilor lor, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane”*.

Legalitatea și temeinicia sentinței Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 25 mai 2020, a fost contestată cu apeluri de către acuzatorul de stat în partea respingerii cererii procurorului, privind expulzarea inculpaților și în partea restituirii corpurilor delictive.

Astfel, instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în partea atacată și a încheierii de corectare, a constatat că încercarea primei instanțe de a corecta în dispozitiv soluționarea unei cereri înaintate de partea acuzării a fost eronat tratată ca o eroare materială sau o eroare tehnică, în esență aceasta reprezentând o chestiune atât de fapt, cât și de drept, instanța de fond urmând să stabilească dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 105 Cod penal.

În argumentarea poziției sale instanța de apel a expus conținutul prevederilor art. art. 249, 250 Cod de procedură penală, evidențiind că pot fi considerate erori materiale - greșelile privind scrierea numelor, trecerea greșită a unor calități procesuale, dactilografierea greșită a unei cifre, etc.

Erorile trebuie să fie materiale și evidente. Constituie erori materiale de exemplu, trecerea greșită a unui nume, a unei sume, etc. Evidența erorii se traduce în lipsa oricărui dubiu, neimpunându-se reaprecierea, opera de deliberare sau de exprimare a unei convingeri. Erorile evidente se observă la compararea acelor date consemnate greșit cu altă informație din dosar. Prin urmare, evidența erorii poate fi constatată fără nici un dubiu.

Erorile materiale evidente se deosebesc de erorile de conținut.

Erorile de conținut nu se îndreaptă în procedura simplificată, dar numai prin intermediul căilor de atac și cu administrarea probelor necesare.

Astfel, reieșind din dispozițiile art. 249 și 250 Cod de procedură penală, instanța de apel a apreciat că, chestiunea soluționată de către instanța de fond, prin încheierea Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) din 28 mai 2020 ce ține de expulzarea inculpaților de pe teritoriul Republicii Moldova, nu este susceptibilă de a fi examinată în ordinea prevăzută de art. art. 249 și 250 Cod de procedură penală, or, aceasta nu este o eroare materială sau o eroare tehnică, dar reprezintă o chestiune atât de fapt, cât și de drept, în speță, instanța de fond urmând să stabilească dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 105 Cod penal.

Instanța de apel verificând temeinicia soluțiilor pronunțate de instanța de fond, a reținut din materialele cauzei penale că, inculpații Abda Bilal și Asla Said sunt studenți la Universitatea de Medicină „Nicolae Testimțeanu”,

cetățeni ai Statului Israel, având acordat dreptul de ședere provizorie pe teritoriul Republicii Moldova, pentru studii.

Cu toate acestea, instanța de apel a atestat faptul că, pe lângă studiile efectuate inculpații Abda Bilal și Asla Said, au comis și fapte prejudiciabile, pentru care legea penală prevede pedeapsa penală.

Astfel, având ca scop eschivarea de la răspunderea penală a lui Asla Said, care avea statut de bănuț în cauza penală pornită în temeiul unei bănuțeli rezonabile privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4), lit. b) și d) Cod penal, aceștia au săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (2), lit. b) Cod penal, fiind recunoscuți vinovați de către instanța de fond și aplicată pedeapsa penală sub formă de amendă.

Astfel, instanța de apel în susținerea concluziei privind aplicarea măsurii de siguranță, a făcut trimitere la prevederile art.98 alin.(1), (2), Cod penal, potrivit cărora *măsurile de siguranță au drept scop înlăturarea unui pericol și preîntâmpinarea săvârșirii faptelor prevăzute de legea penală. Măsurile de siguranță sunt: a) măsurile de constrângere cu caracter medical; b) măsurile de constrângere cu caracter educativ; c) expulzarea; d) confiscarea specială; e) confiscarea extinsă.*

Totodată potrivit art. 105 alin. (1), (3) Cod penal, *cetățenilor străini și apatrizilor care au fost condamnați pentru săvârșirea unor infracțiuni li se poate interzice rămânerea pe teritoriul țării. La luarea deciziei privind expulzarea persoanelor prevăzute la alin. (1) se va ține cont de dreptul la respectarea vieții private a acestora.*

În context, instanța de apel a menționat și prevederile art. 1 din Protocolul nr. 7 la Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, în care este stipulat că *un străin care își are reședința în mod legal pe teritoriul unui Stat nu poate fi expulzat decât în temeiul executării unei hotărâri luate conform legii și el trebuie să poată: a. să prezinte motivele care pledează împotriva expulzării sale; b. să ceară examinarea cazului său; și c. să ceară să fie reprezentat în acest scop în fața autorităților competente sau a uneia ori a mai multor persoane desemnate de către această autoritate. 2. Un străin poate fi expulzat înainte de exercitarea drepturilor enumerate în paragraful 1a), b) și c) al acestui articol, atunci când expulzarea este necesară în interesul ordinii publice sau se întemeiază pe motive de securitate națională.*

Conform art. 62 din Legea nr. 200 din 16.07.2010 „privind regimul străinilor în Republica Moldova”, (1) *Împotriva străinului care a săvârșit o contravenție sau o infracțiune pe teritoriul Republicii Moldova poate fi dispusă măsura expulzării în condițiile prevăzute de Codul penal și de Codul contravențional. (2) Dreptul de ședere al străinului încetează de drept la data la care a fost dispusă măsura expulzării. (3) Instanța de judecată poate dispune ca, până la efectuarea expulzării, străinul să fie luat în custodie publică.*

Reținând prevederile stipulate, instanța de apel a concluzionat ca fiind întemeiată solicitarea acuzatorului de stat privind expulzarea inculpaților, în scopul înlăturării unor stări de pericol generatoare de fapte prevăzute de legea penală, care ar putea fi săvârșite de către aceștia, dreptul la viața privată nefiind afectat întrucât inculpații Abda Bilal și Asla Said dețin cetățenia altui stat - Israel, nu sunt căsătoriți cu un cetățean al Republicii

Moldova, nu au copii pe acest teritoriu și nu au înfiat copii care sunt cetățeni ai Republicii Moldova, nu au un loc permanent stabil de trai și nu au surse de întreținere în acest Stat.

Cu referire la solicitarea acuzatorului din cererea de apel suplimentară, în partea ce ține de soarta corpului delict și anume: a telefonului mobil de model „Iphone”, cu numărul de IMEI xxxxxx și cartela SIM xxxxxx, care a fost dispus să fie restituită proprietarului. Instanța de apel a admis cererea înaintată, motivând-și poziția pe următoarele stări de fapt și de drept.

Din materialele cauzei a fost stabilit că la 04 noiembrie 2019, în rezultatul reținerii lui Abda Bilal, de la ultimul a fost ridicat telefonul mobil de model „Iphone”, cu numărul de IMEI: xxxxxx” și cartela SIM xxxxxx, fiind recunoscut în calitate de corp delict.

Ca urmare a examinării telefonului mobil, s-a stabilit că, *în mapa poze, se conțin mai multe fotografii a unor acte procedurale din cauza penală nr. 2019670008, emise în privința învinutului Asla Said. Anume în această cauză penală investigată de Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Asla Said avea statut de bănuț în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (4), lit. lit. b) și d) Cod Penal. Iar, Abda Bilal prin sentința din 25 mai 2020, a fost condamnat pentru faptul că a oferit și a dat mijloace financiare în sumă de 1300 Euro, transmise de către Asla Said, în interesul ultimului și anume pentru a-l scoate de sub urmărire penală pe cauza penală nr. 2019670008.*

Totodată, din examinarea telefonului mobil a fost stabilit mai multe convorbiri între Abda Bilal și utilizatorul cu numărul de telefon + xxxxxx, care aparține martorului Sergiu Ionel. Ultimul a fost contactat de către Abda Bilal cu scopul de a rezolva pozitiv situația pe dosarul penal în care Asla Said avea calitate de bănuț. Apelurile efectuate încep și se termină la 04.11.2019, data comiterii infracțiunii de trafic de influență. Apelurile efectuate/primite și pierdute, care reprezintă interes pentru cauza penală, au fost efectuate în perioada de timp 14:58, 15:16, 15:40, 16:06, 16:17, 16:18 și 17:23 de la numărul și telefonul ridicat.

Temeiurile de drept pe care și-a baza decizia instanța de apel au fost prevederile art. 385 alin. (1), pct. 13), art. 397 pct. 2) Cod de procedură penală, art. 106 alin. (2), lit. a) Cod penal.

5. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, avocatul *Bordian Radion* în numele inculpaților Abda Bilal și Asla Said, a declarat recurs ordinar, prin care invocând prevederile art.427 alin.(1), pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârilor primei instanțe.

5.1. În motivarea recursului declarat, avocatul a menționat că:

- instanța de apel nu putea aplica prevederile art. 105 Cod de procedură penală, deoarece circumstanțele cazului, personalitatea inculpaților și pedeapsa aplicată acestora nu impunea cu titlu de obligare ca instanța de judecată să dispună și expulzarea lor, prevederile enunțate oferind posibilitate de alternativă pentru instanța de judecată la deliberarea sentinței;

- instanța de fond corect a motivat decizia sa de a nu expulza inculpații invocând expres, că: „Din materialele cauzei rezultă că inculpații Abda Bilal și

Asia Said sunt cetățeni Statului Israel, se află în Republica Moldova mai mult de 6 ani în legătură cu studiile acestora la Universitatea de Stat de Medicină și Farmacologie „Nicolaie Testemițianu”, sunt în ultimul an de studii. Deși inculpații au săvârșit o infracțiune gravă, art.105 alin.(1) Cod penal, permite rămânerea în continuare pe teritoriul Republicii Moldova a inculpaților care au săvârșit anumite infracțiuni. Ținând cont de cele menționate și de faptul că în privința inculpaților a fost aplicată o pedeapsă pecuniară care urmează a fi executată pe teritoriul Republicii Moldova, iar expulzarea condamnaților, ar afecta grav dreptul acestora la finisarea studiilor pe teritoriul Republicii Moldova, judecătorul considerând necesar respingerea cererii procurorului cu privire la expulzarea inculpaților de pe teritoriul Republicii Moldova, ca neîntemeiată;

- la momentul pronunțării deciziei instanța de apel, incorect a statuat asupra expulzării condamnaților Abda Bilal și Asia Said, deoarece aceștia de mai mult de un an deja au părăsit hotarele țării și s-au reîntors în țara lor de baștină, iar din cauza dispunerii asupra expulzării lor și introducerea interdicțiilor de rigoare, aceștia nu se pot prezenta în Republica Moldova în vederea achitării amenzii stabilite prin sentința judecătorească ca pedeapsă principală, sentință care a devenit definitivă și executorie începând cu data de 13 septembrie 2021, odată cu emiterea deciziei instanței de apel;

- inculpaților Abda Bilal și Asla Said autoritățile Statului Republica Moldova (prin intermediul autorității judecătorești) nu au asigurat realizarea dreptului la libertatea circulației și siguranță. Făcând trimitere la Hotărîrea CtEDO cauza Ozdil și alții contra Moldovei, prin care a stabilit violarea art. 5, 6 și 8 în privința profesorilor turci de la liceul ”Orizont” în cazul declarării acestora indezirabili și expulzării lor de pe teritoriul Republicii Moldova, în lipsa unei decizii judecătorești și fără acordarea dreptului acestora de a li se examina contestațiile asupra deciziilor emise de autoritățile statului pe cale judiciară. Considerând că la aceste caz este prezența unei situații similare ca și în cazul dispunerii expulzării lui Abda Bilal și Asla Said;

- referitor la confiscarea specială a telefonului mobil de model „Iphone” cu cartela SIM ce aparține lui Abda Bilal, recurentul consideră că este o soluție procesuală absolut neîntemeiată, nefondată și lipsită de suport juridic, în condițiile când acest telefon nu a avut și nu putea să aibă destinația unui bun utilizat ca instrument în comiterea infracțiunii, or, telefonul mobil este un bun personal a inculpatului Abda Bilal, un mijloc de comunicare personală, așa cum îl are orice om în raport cu telefonul său mobil;

- telefonul mobil nu a fost achiziționat special pentru a fi utilizat la comiterea infracțiunii de trafic de influență, dar este un telefon mobil deținut de mai mult timp, un bun personal (în el se dețin o multitudine de poze, blocuri video, informații și contacte personale), iar decizia de confiscare a acestuia vine să-i îngreădească drepturile inculpatului de a dispune de bunurile sale personale, de informațiile sale de natură intimă și confidențială, de informațiile care sunt stocate în exclusivitate în acest dispozitiv a telefonului mobil.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1), pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursului declarat

de avocatul Bordian Radion în numele inculpaților, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece instanța de apel a emis o decizie legală și întemeiată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din considerentele ce urmează.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.*

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect Legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat în cauză se constată că recurentul nu este de acord cu decizia instanței de apel, considerând că este total neîntemeiată, iar hotărârile primei instanțe sunt întemeiate, legale și motivate.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căroră *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept, nu și-au găsit confirmarea dat fiind faptul că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, hotărârea adoptată cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, fiind întemeiată în fapt și în drept.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Conform art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Potrivit art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.*

Colegiul penal apreciază ca declarative argumentele apărării prin care se invocă faptul, că *decizia instanțe de apel este total neîntemeiată, circumstanțele cazului, personalitatea inculpaților și pedeapsa aplicată acestora nu impunea cu titlu de obligare a instanței de judecată să dispună și expulzarea lor*, deoarece instanța de apel a constatat clar și întemeiat motivele ce au dus la dispunerea expulzării inculpaților.

Mai mult ca atât, inculpații la 18 și 19.03.2020 au părăsit teritoriul Republicii Moldova, fapt confirmat prin datele prezentate din Sistemul de

căutare "Acces"(f.d.19-21), fără a executa pedeapsa aplicată sub formă de amendă, instanța de apel anunțându-i în căutare (f.d.25-38, vol. III).

Analizând conținutul materialelor dosarului, Colegiul penal concluzionează că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 98, 105 Cod penal, de Legea nr. 200 din 16.07.2010 „privind regimul străinilor în Republica Moldova” art. art. 27, 99 – 101, art. 106, art. 397 alin.(3) Cod de procedură penală, stabilind corect necesitatea expulzării inculpaților Abda Bilal și Asla Said.

Corectitudinea acestei soluții reiese clar din analiza personalității inculpaților, care deși la prima vedere făceau studii pe teritoriul Republicii Moldova la Universitatea de Stat de Medicină și Farmacologie „Nicolae Testemițianu”, însă concomitent inculpatul Asla Said era cercetat penal și avea statut de bănuț în cauza penală privind săvârșirea unei infracțiuni intenționate, deosebit de grave, de circulație ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, în scop de înstrăinare, de un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari, și în vederea evitării răspunderii în această cauză, împreună cu Abda Bilal, ce a acționat de comun acord și în interesul lui Asla Said, au comis cu intenție o infracțiune mai puțin gravă prevăzută de art.326 alin.(2), lit.b) Cod penal, stipulată în Capitolul XV – infracțiuni contra bunei desfășurări a activității în sfera publică.

Toate aceste circumstanțe analizate în cumul, ținându-se cont și de tipul pedepsei aplicate de către prima instanță, care este cea mai blândă, efectuând o analiză mai minuțioasă a individualizării pedepsei aplicate, au permis instanței de apel, completarea individualizării prin aplicarea prevederilor art. 105 alin. (1) Cod penal, prin această acțiune nefiind încălcat dreptul la respectarea vieții private, or, sub acest aspect instanța de apel sa expus suficient de explicit, reiterarea argumentelor fiind inoportună.

Mai mult ca atât, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a apreciat faptul că chestiunea soluționată de către prima instanță prin încheierea din 28 mai 2020 ce ține de expulzarea inculpaților de pe teritoriul Republicii Moldova, nu este susceptibilă de a fi examinată în ordinea prevăzută de art. art. 249 și 250 Cod de procedură penală, or, aceasta nu este o eroare materială sau o eroare tehnică, dar reprezintă o chestiune atât de fapt, cât și de drept, prima instanță urmând să stabilească dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 105 Cod penal.

Cu referire la soluția instanței de apel privind confiscarea corpului delict - telefonul mobil de model „Iphone”, cu numărul de IMEI xxxxx 3 și cartela SIM xxxxx”, Colegiul penal evidențiază că instanța de apel corect a constatat că respectivul telefon a fost implicat la comiterea infracțiunii, or, a fost stabilit cert faptul că - „în mapa poze, se conțin mai multe fotografii a unor acte procedurale din cauza penală nr. 2019670008, emise în privința învinutului Asla Said. Anume în această cauză penală investigată de Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Asla Said avea statut de bănuț în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (4), lit. lit. b) și d) Cod penal. Iar, Abda Bilal prin sentința din 25 mai 2020, a fost condamnat pentru faptul că a oferit și a dat mijloace financiare în sumă de 1300 Euro, transmise de către Asla Said, în interesul ultimului și anume

pentru a-l scoate de sub urmărire penală pe cauza penală nr. 2019670008. Totodată, din examinarea telefonului mobil a fost stabilit mai multe convorbiri între Abda Bilal și utilizatorul cu numărul de telefon + xxxxx, care aparține martorului Sergiu Ionel. Ultimul a fost contactat de către Abda Bilal cu scopul de a rezolva pozitiv situația pe dosarul penal în care Asla Said avea calitate de bănuit. Apelurile efectuate încep și se termină la 04.11.2019, data comiterii infracțiunii de trafic de influență”.

Astfel, Colegiul penal reține că instanța de apel corect a apreciat că, implicarea corpului delict menționat la comiterea infracțiunii, prin intermediul căruia s-a făcut legătura între inculpați și martori (agentul sub acoperire), cu ajutorul căruia se păstra informația de pe cauza penală pornită împotriva lui Asla Said, iar în baza prevederilor art. art. 162 alin.(1), pct. 1), art.385 alin.(1), pct.13), art. 397 pct.2) Cod de procedură penală, art.106 alin.(2), lit.a) Cod penal, corect a dispus confiscarea acestuia.

Prin urmare, instanța de recurs nu a stabilit în speță existența erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal conchide că, la examinarea recursului declarat, nu au fost stabilite careva erori de drept care ar condiționa casarea deciziei contestate, impunându-se soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Radion Bordian în numele inculpaților Abda Bilal și Asla Said, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2), pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Bordian Rodion* în numele inculpaților Abda Bilal și Asla Said, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Abda Bilal** xxxxx și **Asla Said** xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **22 aprilie 2022.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Cobzac Elena